

— **Nemességadományozás.** Az EMKE negyven éves jubileuma alkalmából a király magyar nemességgel és *bácskulai* előnévvel tüntette ki *Szekula* Ákos királyi tanácsost, a *Ferenc József-rend* lovagját, aki a közművelődési egyesület ellenőre. *Szekula* Ákos Szegedről származott Kolozsvárra, ahol tehetségével és kiváló egyénisével a kolozsvári társadalom vezetői közé küzdötte föl magát. Benne érdemes férfit ért a királyi kitüntetés.

A miniszterelnök az annabergi csatlakozásról. A *Neue Freie Presse* arról adott hírt, hogy *Khuen-Héderváry* Károly miniszterelnök a báró *Gautsch* osztrák miniszterelnökkel folytatott tárgyalásokról való egyik nyilatkozatában azt említette, hogy a tárgyalások új alapon indultak meg. Ez az új alap pedig abból áll, hogy a magyar kormány lemondott az annabergi csatlakozás feltételeiről, ezzel szemben az osztrák kormány megelégszik kisebb husmennység behozatalához való hozzájárulással is. A miniszterelnök ma délelőtt volt szíves nyilatkozni az *Est* munkatársának, aki megkérdezte, hogy mi igaz a bécsi lap híréből?

— A kérdés tárgyalás alatt áll, — felelte a miniszterelnök — én pedig, szakkérdésről lévén szó, szakminiszter jelenléte nélkül érdemben nem foglaltam állást.

— **Isteni tisztelet a zsinagógában.** A péntek esti isteni tisztelet a szegedi zsinagógában hat órakor kezdődik.

— **Halálozás.** *Polgár* Sándor dr., a szegedi királyi ítélőtábla bíráját, a szegedi közélet érdemes férfiát súlyos csapás érte. Felesége: *Neubauer* Hermin 48 éves korában meghalt. Szerdán délután váltotta meg hosszú szenvedéseitől a halál a nemes szívére. Temetése pénteken délelőtt tíz órakor lesz a Kölcsey-utcai házból. Halálát férje, gyermekei: János, Jolánka és Tauber Ottó, Rózsika és férje, *Oner* Ödön dr, unokái: Tauber Gyurika és Laci és kiterjedt rokonság gyászolja. *Polgár* Sándorné a zsidó egyesület árvaalapjának ellenőre volt. Az egyesület tagjai a végtiszteségen testületileg jelennek meg.

— **Párisi lap a magyar politikáról.** *Párisból* jelentik: A *Temps* a magyar politikai helyzetről a következőket írja:

— *Khuen-Héderváry* Károly gróf miniszterelnök legutóbb kijelentette, hogy a függetlenségi párt mindkét frakciójának obstrukciós határozatait nem térítik le arról az utról, melyet magának már elejétől fogva kitűzött. A kormányelnöknek az a véleménye, hogy a nyugodt várakozás taktikája, mely a bankkérdésben olyan sikeresnek bizonyult, a katonai javaslatok dolgában is sikerre fog vezetni.

Rámutat azután a cikkíró arra, hogy a törvényhatóságoknak igen nagy része az ellenék obstrukciójára nyilatkozott, sőt egyes törvényhatóságok azt is sürgetik a kormánytól, hogy erélyes rendszabályokhoz nyuljon a parlamenti munka rendjének helyreállítására. Megemlíti végül a cikk, hogy maga *Kossuth* Ferenc is legutóbbi beszédében kénytelen volt elismerni, hogy a közvélemény az obstrukciótól idegenkedik.

— **Új magyar levélbélyegek.** Egy berlini lap jelentése szerint legközelebb új, művészi kivitelű magyar levélbélyegek kerülnek forgalomba.

A Kossuth-pártból. Budapesti jelentés szerint a Kossuth-párt választójogi bizottsága ma megalakult. Hír szerint a választójogi bizottságban mind régi konzervatív Kossuth-párti képviselők foglalnak helyet.

— **Az erzsébetfalvai sikkasztót elítélték.** *Kolláth* György, *Erzsébetfalva* volt helyettes községi pénztárnoka ügyében ma volt a fő tárgyalás. *Kolláth* György nagyobb összeg elsikkasztása után Amerikába szökött, de hosszas kiadatási eljárás után hazahozták. A pestvidéki törvényszék mai fő tárgyalásán *Kolláth* Györgyöt ötrendbeli sikkasztás bűnétét miatt három évi fegyházra és hat évi

hivatalvesztésre, feleségét pedig orgazdaság vétségéért hat hónapi fegyházra ítélték. Az elítéltek az ítélet ellen fölébkeztek.

— **A meglopott Lánczy Leó.** Kellémetlen utikalandban volt része *Lánczy* Leó főrendiházi tagnak, a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank elnökgazgatójának, *Lánczy* Leó feleségével együtt Bécsben tartózkodott s ma a reggeli gyorsvonattal igyekeztek Budapestre. Automobilon kihajtottak a Staatsbanhoz. Mialatt az inas a csomagokat feladta, *Lánczy* Leó a vasuti pénztárhoz ment, hogy neje számára egy elsőosztályú jegyet váltson. A pénztárnál ötven koronást váltott s tárcáját visszahelyezte a zsebébe. Amikor a Perronon átmént, karjával a zsebéhez ért s érezte, hogy a tárcája hiányzik. Belenyúlt a zsebébe s meglepetten konstatálta, hogy 400 koronát, vasuti szabadjegyét és fontos jegyzeteket tartalmazó tárcája eltűnt. Kétségkívül zsebtolvaj emelte el, aki a nagy tolongásban *Lánczy* mellé lopódzott. Miután a vonat már indulóban volt, *Lánczy* nem tett jelentést a bécsi rendőrségnél, hanem feleségével és inasával beszállott a vonatba. És a magyar pénzvilág illusztris vezéralakja kénytelen volt felesége önzetlen kölcsönét igénybevenni, minthogy szabadjegyét ellopták. *Lánczy* Leó nem bánja se a jegyet, se a pénzt, se a finom marokin tárcát, csak a jegyzeteket.

— **Mikor legjobban ujságot olvasni?** *Rostand* Edmond, a franciák jeles írója az ujságot a mozgófényképhez hasonlítja, mert napról napra az olvasó elé tárja a nagyvilág valamennyi eseményét. Az olvasó, ha reggel kezébe veszi megszokott ujságját, félóráig szinte végállomása a világ minden tájáról jövő drótnélküli kábelnek, telefon- és táviródrótnak. Minden logikai sorrend nélkül szedi magába a világ eseményeit, híreit és szenzációit. Az olvasó szeme minden átmenet nélkül ugrik a szenzációs politikai kérdésekről egy nem kevésbé szenzációs büntény tudósítására, a repülőgépről egy aranylakodalom hírére, a pápa előszobájából egy híres művészről illatos budoárjába, az alaszka aranymezőkről nagy nyomorról tanuskodó pincelakásba. Olvasás közben a legegyszerűbb ember is mintegy páholyból nézi nagyvilág színpadán lejátszódó eseményeket, de aztán kihűlt elmével hagyja abba az olvasást. A nagyvárosi lakos ugyanis *regelenként* olvassa az ujságot, ami a legtöbb embernél a napi, különösen a reggeli szellemi munka rovására történik, mert a pihent agyat hamarosan lefoglalja a sok lázasan összerótt betű. Kevés embernek van azonban annyi lelkiereje, ugymond *Rostand*, hogy csak a legfontosabb híreket vagy eseményeket olvassa el. Idegesen falja a betűket s fél vagy háromnegyed óra múlva kifáradt elmével teszi le az ujságot és csak aztán lát napi munkája után. Pedig akiben van annyi akarat, hogy ugyszólván csak az egyes címeket olvassa el, néhány perc alatt szintén tájékozódik a nagyvilág eseményeiről. Igaz, hogy csak felületesen, de legalább pihent elmével foghat napi munkájához. *Rostand* azt tartja, hogy legjobban, ha este, napi munkánk után olvassuk az ujságot, amiben egészségi nézőpontból talán igaza lehet, amit azonban a modern élet követelménye, hogy tudniillik minden eseményről minél hamarabb értesüljünk s értesülésünket azonnal hasznunkra is fordítsuk, szinte lehetetlenné tesz.

— **Két földlökés.** Tegnap este *Kecske* métnak, mint tudósítónk jelenti, megint része volt földrengésben és pánikban. Kilenc órakor jelentkezett egy közepes erejű rengés, moraj kíséretében. Nagyon sokan kirohantak az utcára s nem mertek éjjelre visszamenni a lakásukba. A nép legnagyobb része az udvarokon hált rögtönzött fekvőhelyeken. Hajnali három órakor a földrengés gyöngébben megismétlődött.

— **A budapesti postarablás.** Megirtuk, hogy a titokzatosságban való három heti tapogatózás után végre akadt a rendőrség olyan nyomokra, amelyek, úgy látszik, rávezettek a budai postahivatalban történt

vakmerő rablás egyik elkövetőjére. Egy notórius gonosztevő, *Pálinkás* János, a rabló. Nem vallott még, de a gyanu szálai máris oly erősen behálózzák, hogy a bizonyítékok erejével szemben nem tagadhat majd semmit. A nyomozás szövevénye igen érdekes ebben a bűnyűben. A rendőrség, mint ismeretes, nem birt hozzájutni semmi olyan biztos adathoz, amiből a rablóknak csak a kilétére is következtethetett volna. Tanuk vallomásán nem is lehetett eligazodni, még a személyleírás sem birták helyesen és egyöntetűen megadni. A rendőrség ugyan gyanúsította a rablással a most elfogott gonosztevőt, *Pálinkás* Jánost, de nem tudta sehol megtalálni. Most végre elfogták s a nyomozás újból minden irányban megindult. *Pálinkás* megmotozták s kétszázhusz korona készpénzt találtak nála. Megkérdezték *Pálinkás*tól, hogy honnan van a pénz, de igen zavartan felelt. Régi szürke ruhájáról is tudakozódtak, mire azt válaszolta, hogy Bécsben hagyta a testvére-nél. A főkapitány intézkedett, hogy a bécsi rendőrség foglalja le ezt a ruhát. A tanuk vallomása szerint ugyanis az egyik budai postarabló szürke ruhát viselt. A gonosztevőnek még nem mondták, hogy a budai postarablással gyanúsítják, de ma délre már mégis megsejtette, mert így szólt az egyik detektiv-hez:

— Mit akarnak, mindent megvallok én, csak arról a bizonyos betörésről, amit maguk gondolnak, nem tudok semmit.

Mára azonban megidéztek azokat a tanukat, akik a postarablókat látták, elsősorban a két postáskisasszonyt, *Streitfelder* Terézt és *Rábáczki* Terézt. Amikor az előbbi megpillantotta *Pálinkás*t, sirva fakadt s ijedten mondta:

— Ez az!

A másik leány szintén fölismerte. *Pálinkás* mereven nézett rájuk, de nem szólt semmit. Összesen tizenhárom tanut idéztek meg. Ezek közül *Pillár* János mázoló, *Tausz* Vilmos bankszolga fölismerni vélik *Pálinkás*t, mint az egyik menekülő postarablót s fölsmerti *Málik* János, az a vörösingés gyerek is, akit az egyik rabló a rablás idején a postahivatal ajtajából elkergetett.

— **Repülőgépen Londonból Afrikába.** *Graham White*, az ismert angol aviatikus, elhatározta, hogy repülőgépen Londonból Afrikába megy. Az utat egyfolytában akarja megtenni és azt hiszi, hogy negyvennyolc óra alatt Afrikába ér. *White* már a legközelebbi napokban utnak indul.

— **Hazaáruló kapitány.** *Pétervárról* jelentik: A katonai bíróság előtt tegnap kezdődött meg *Pornikov* kapitány hazaárulási pöre. Azzal vádolják a kapitányt, hogy nagyfontosságú katonai iratokat adott el idegen államoknak, elsősorban Ausztriának. A tárgyalást *Skirilin* generális vezeti. Harminc tanut idéztek be, köztük *Ungern-Sternberg* osztrák ujságíró, aki szintén bele volt keverve egy hazaárulási perbe. Megláncolva, szuronyos katonák hozták az ujságíró a tárgyalásra. Ítélet csak a hét végén lesz.

— **Harminc csendőr és egy rablógyilkos.** *Mezei Szvilenka* Istvánt, aki négy hete harminchat koronáért meggyilkolta *Basa* István halasi gazdálkodót, a Szabadka mellett levő tölgyerdőben harminc csendőr körülfogta; a csendőrök gyűrű alakban hatoltak előre. Kedden este a rablógyilkos egy fáról a csendőrökre lőtt, de nem talált. A csendőrök visszalétek, de a sötétségben ugyancsak nem találtak és Mezeinek sikerült elmenekülnie. A csendőrök erősen biznak abban, hogy hamarosan sikerül elfogni a veszedelmes embert, aki napok óta a kanászgyerekektől rabolt élelmiszert.

— **Újra gyógyít a tanyai csodadoktor.** A szegedi rendőrség nem régen leplezte le *Márkus Fekete* János alsótanyai székelet, aki valóságos szanatóriumot rendezett be a tanyán és tömegtelen kuruzslást követett el. A veszedelmes szélhámus ellen megindították